

РЕШЕНИЕ

№ 1214

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 15.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **12830** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по [чл. 145 и сл. от АПК](#) вр. с чл. 155, ал. 2 от ЗОБВВПИ.

Делото е образувано по жалба на Е. Е., ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], [улица], чрез управителя Т. П. чрез адв. Д. Заповед № 228з-599/17.11.2021г за отказ за даване на задължителни предписания на Началника на 04 РУ –СДВР.В жалбата се развиват съображения, че заповедта е незаконосъобразна и необоснована.Иска се да бъде постановено решение, с което да се отмени обжалвания отказ.

Ответникът по жалбата - Началник на 04 РУ - СДВР,редовно призован не се явява и се представлява от юрк.Х..Депозирани са писмени бележки от процесуален представител.Моли жалбата да се отхвърли и да се присъдят юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание [чл. 16 от АПК](#), не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235, ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Е. Е. притежава разрешение № 20160286748/13.02.2017г да търгува с пиротехнически изделия,като разрешението е валидно до 12.02.2022г/ стр.20-22/.В разрешението е вписан обекта на Е. с административен адрес [населено място], [улица].Същият се ползва въз основа на договор за наем с Б. България Е. от 12.09.2016г- стр.48-50,съгласно който наемодателят предоставя на Е. Е. за временно

и възмездно ползване площ от 36 кв.м.,разположени на всеки от паркингите на магазини Била в приложение № 1,като наетите обекти ще бъдат използвани от наемателя за разполагане на преместванеми обекти,тип павилион с размери дължина 3 м и широчина 7 м за търговия с пиротехнически изделия .Наемателят има право да осъществява търговска дейност в тях в следния период от годината – от 5 декември на текущата година до 11 януари на следващата календарна година.Считано от 11 януари на съответната година наемателят се задължава да преустанови извършването на търговска дейност в наемните обекти и да демонтира и премахне разположените павилиони в наемните обекти в срок до 20 януари на същата година.От представените допълнително писмени доказателства се установява,че преместваемите обекти са тип контейнер ,произведен от Топ Х. О./ стр.47-51/,които се закрепват на повърхността на земята.На 10.11.2021г Е. Е. подало заявление до началника на 04 РУП СДВР за издаване на разрешително за пренос на пиротехнически изделия от склада на дружеството до магазин Е. [населено място], [улица].На 12.11.2021г Директорът на ГДНП издал писмо № 3286р-53747/12.11.2021г,с което разпоредил извършването на проверка на всички преместваеми обекти с издадени разрешения да търгуват с пиротехнически изделия.Указано е да се спазва реда на чл.41 ал.1 т.1 от ЗОБВВПИ,като е посочено,че за Е. и обекта ѝ на [улица] в [населено място] са издадени разрешения а извършват търговия с пиротехнически изделия в преместваеми обекти на осн. Чл.99 т.1 и 2 от АПК за възобновяване на производството по издаване на разрешенията за търговия и заличаване на обекти,които не са въведени в експлоатация като стоеж по реда на ЗУТ.С констативен протокол с вх.№ 136700-2162/15.11.2021г – стр.20,21 се установява,че на паркинга на магазин Била , [улица] към момента на проверката не се намира преместваем обект Въз основа на тази фактическа обстановка е издадена заповед № 228з-599/17.11.2021г на Началника на 04 РУ СДВР,с която са дадени следните задължителни предписания на Е. Е.- за повторно поставяне на преместваем обект и извършване на търговия с пиротехнически изделия в него,трябва да се получи разрешение по реда на чл.42 от ЗОБВВПИ.При преустойство/ премахване на обекта за търговия съгласно чл.41 ал.1 т.1 от ЗОБВВПИ,да се представят в 14 дневен срок от настъпване на промяната документите,свързани с нея,а при премахване да се уведоми писмено или по електронен път органа,издал разрешението.Заповедта е връчена на управителя П. на 19,11,2021г,а жалбата срещу описания административен акт е депозирана на 02,12,2021г,т.е в законоустановения срок,поради което е допустима.

Разгледана по същество е и основателна.

Според настоящия съдебен състав оспорената заповед е издадена от компетентен орган,в предписаната от закона писмена форма,но при нарушение на материалния и процесуалния закон.

От посочените по горе писмени доказателства,приети без оспорване от страните се установява,че Е. Е. притежава разрешение за търговия с пиротехнически изделия със срок на валидност до 12.02.2022г.за да получи същото доколкото то е издадено за няколко различни обекта на територията на различни РУ в страната съгласно чл.38 от ЗОБВВПИВ директорът на ГДНП е преценил наличието на предпоставките за издаването им,в това число и при извършена проверка на всеки един от обектите-чл.38 ал.1 от закона.Още тогава органът издал разрешението за търговия с пиротехнически изделия е установил конкретните факти,видни и от договора за наем и спецификацията на контейнерите,които се поставят във всеки един обект на магазин

Била на територията на С.,а именно че стаа дума за преместваем обект,който ще съществува на посоченото място сама за периода декември януари в срока за разрешение.В конкретния случай обаче административният орган приема, че е налице хипотезата на [чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗОБВВПИ и издава предписание за спазването ѝ](#). Тази норма предвижда, че лицето, получило разрешение за търговия с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, уведомява писмено или по електронен път директора на ГДНП на МВР при: преустройство на складовете и/или обектите за търговия.Съгласно ал.2 от същата разпоредба лицето трябва освен необходимите документи да представи и доказателство за заплатената такса съгласно тарифата по чл.12.Разпоредбата на чл.42 ал.1 от закона пък предвижда ,че лицето, получило разрешение за търговия, при откриване на нов търговски обект и/или склад подава писмено или по електронен път до директора на ГДНП на МВР заявление по образец, придружено от документацията по [чл. 37](#), с изключение на тази по [чл. 17, ал. 1, т. 1](#) и по [чл. 37, т. 5 - 8](#).Посочените правни норми обосновават извода,че получило разрешение по ЗОБВВПИ лице е задължено да уведоми писмено органа само при преустройство на обекта или при откриване на нов обект.В конкретния случай законодателят не е предвидил санкция за лицето,ако същият премести обекта си.В случая законодателят е дал както легална дефиниция на понятието преместваем обект-§5 т.80 от ДР на ЗУТ,а така също и е посочил реда за поставянето му- чл.56 ал.1 ЗУТ-върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми обекти за търговски дейности ,като тяхното премахване става по реда на чл.57 а от ЗУТ при нарушаване на конкретни посочени там изисквания.Очевидно е,че при издаването на разрешението за търговия с пиротехнически изделия оспорващият е представил същите по вид документи,които и понастоящем се съдържат в преписката.Те ясно показват,че разрешението за търговия на обектите,посочени в списъка касаят преместваеми съоръжения.Той съгласно разпоредбата на § 5 т.80 от ЗУТ е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж.Именно поради изложеното и спецификата на преместваемите обекти премахването/ преместването на същите е част от тяхната правна характеристика.Същевременно в разпоредбата на чл.41 ал.1 т.1 от ЗОБВВПИ не се съдържа думата премахване,а само думата преустройство,което с оглед на целите на закона е напълно логично,тъй като едно преустройство на обекта може да доведе до значителната му промяна,а оттам и до отпадане на условията за издаването на разрешението.В случая обаче става дума за метални контейнери/ павилиони,които отговарят на изискванията за качество съгласно системата И.,поставени са въз основа на правно основание- договор за наем със собственика на надвижимия имот,имат всеки един от тях валидно до 12.02.2022г разрешително за търговия с пиротехнически изделия,поради което и спазването на

договора за наем, а именно павилионите да са на паркингите на магазини Била в периода 5.12-10.01 на съответната година по същество не води до промяна на характеристиките на преместваемия обект нито пък би могло да се обхване от термина преустройство на обекта, доколкото техническата му спецификация остава идентична за всеки един адрес. По същество разрешителното касае отделни преместваеми обекти, които престояват на посочените административни адреси само за период от около месец всяка година в срока на същото. Ако органът не е бил съгласен с вида на обектите за търговия, при проверката на място съгласно чл.38 от закона е могъл да направи своите възражения и да не издава разрешително. От друга страна задължението за премахване на контейнерите за търговия на дружество Е. Е. произтича и от разпоредбите на самия договор за наем, т.е. при неспазването им ще е налице основание по чл.57а от ЗУТ за принудително премахване на обектите. В крайна сметка тълкуването на разпоредбата на чл.41 ал.1 т.2 от ЗОБВВПИ касае единствено преустройството на обекта, но не и неговата преместваемост. В самият закон не е поставено изискване обекта да бъде строеж по смъсла на ЗУТ, доколкото подобно изискване е предвидено по аргумент от 35 ал.4 от ЗОБВВПИ само за търговията и съхранението на боеприпаси клас 1.4 съгласно препоръките на ООН.

Досежно второто дадено задължително предписание, а именно Е. Е. да изпълни повторно процедурата по чл.42 ал.1 от закона при повторно поставяне на преместваем обект също не отговаря на изискванията на закона. Ако се приеме, че оспорената заповед от 17.11.2021г е издадена въз основа на констативния протокол от 12.11.2021г, то в същия е посочено, че на място на адреса [улица] към датата на проверката е поставен процесния преместваем обект, т.е. заповедта на Началника на О4 РУ е насочена към бъдещи действия, които с оглед срока на издаденото разрешително-12.02.2022г ще следва да се съобразяват от дружеството в бъдещ период, но не и понастоящем, както изисква разпоредбата на чл.142 от АПК. Също така самите задължителни предписания по чл.42 ал.1 от ЗОБВВПИ са насочени бъдещо повторно поставяне на преместваемия обект, а в случая проверката е констатирала, че същият вече е поставен, т.е. предписанията не отразяват действителното фактическо положение по административното производство. В самото административно производство също така не са спазени изискванията на чл.26-34 от АПК за даване на възможност на дружеството на бележки, възражения и представяне на доказателства по започналата процедура за даване на задължителни предписания.

Същевременно, административният орган, във всеки конкретен случай, въз основа на ангажираните от заявителя доказателства и твърденията му, както и въз основа на служебно събрана информация, следва да направи извод за наличието, респективно липсата на доказана необходимост от издаване на горното разрешение.

В случая административният орган не е съобразил тези известни му обстоятелства от значение за изхода на административното производство.

С оглед на изложеното процесният административен акт се оказва незаконосъобразен и следва да се отмени.

Водим от горното и на осн. [чл. 172, ал. 2 от АПК](#), АССГ, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Е. Е., ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], [улица], чрез управителя Т. П. чрез адв. Д. Заповед № 228з-599/17.11.2021г за отказ за

даване на задължителни предписания на Началника на 04 РУ –СДВР.
Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в
четиринадесетдневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: